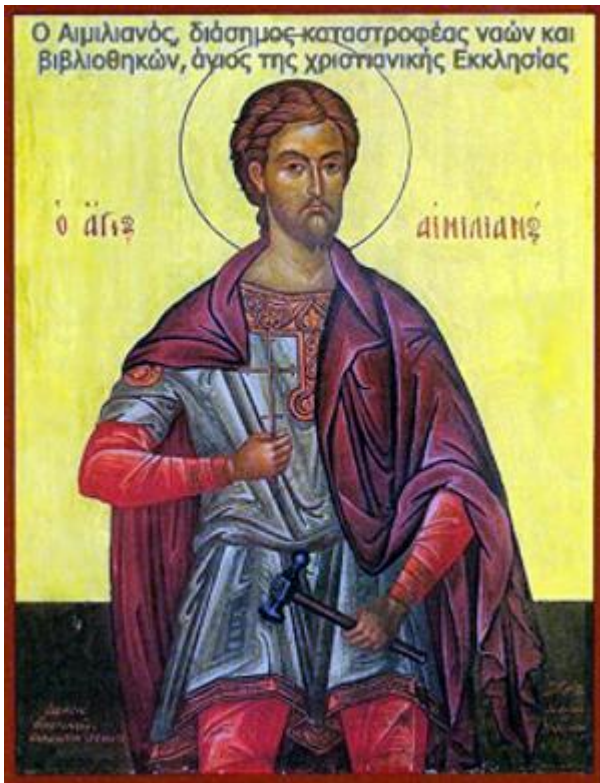

Μετάβαση στον Χριστιανισμό ή έγκλημα κατά τού Ελληνισμού;

Η έκθεση στο Ωνάσειο Πολιτιστικό Κέντρο της Νέας Υόρκης με τίτλο «Η μετάβαση στον Χριστιανισμό», ουδεμία έκπληξη επεφύλασσε σε όσους γνωρίζουν τον τρόπο που λειτουργεί το υπόδουλο στους θεοκράτες νεο-ελληνικό κράτος και τα ελεγχόμενα από αυτό πολιτιστικά κέντρα όπως το Βυζαντινό Μουσείο που διοργάνωσε την έκθεση. Και λέμε ουδεμία έκπληξη αφού τόσο στον πολυτελή κατάλογο τής έκθεσης όσο και στα επεξηγηματικά πινακίδια των εκθεμάτων αναγράφονται τα γνωστά παραμύθια των νικητών χριστιανών περί της δήθεν ομαλής μετάβασης από την Ελληνική υποτιθέμενη

«ειδωλολατρία» στο «αληθές φως εξ' ανατολών».

Ο περίλαμπρος Ελληνικός Πολιτισμός χαρακτηρίζεται «παγανιστικός». Οι καταστροφές αγαλμάτων και ναών περνάνε στα ψιλά, σαν δήθεν έργο κάποιων ολιγάριθμων φανατικών. Η επί αιώνες απαξίωση της ελληνικής σκέψης και φιλοσοφίας και κατά συνέπεια η τελμάτωση της ανθρώπινης διανόησης, παρουσιάζονται σαν ένα πέρασμα σε έναν καινούργιο κόσμο που απλώς άλλαξε ενδιαφέροντα. Τίποτα το καινούργιο, αφού το ίδιο παραμύθι μεταδίδουν από την δημιουργία του νεο-ελληνικού κρατιδίου έως και σήμερα. Ακριβώς γι' αυτό αρχικά θεωρήσαμε πως δεν υπήρχε λόγος να δώσουμε μια απάντηση στις χιλιοειπωμένες αυτές προπαγανδιστικές γελοιότητες των τιμητών της ρωμιοσύνης. Όταν όμως άρχισαν να βγαίνουν σωρηδόν στα μέσα ενημέρωσης της Ελλάδας αλλά και της ομογένειας οι δηλώσεις των παραγόντων της έκθεσης, καταλάβαμε ότι δεν μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστους τους εξωφρενικούς ισχυρισμούς κάποιων εξ' αυτών, όπως επίσης και δεν μπορούμε να τους αφήσουμε να περνάνε αμαχητί την ανιστόρητη προπαγάνδα τους, νομίζοντας ότι όλοι είναι προσκυνημένοι και ταυτοχρόνως βλάκες ώστε να την καταπίνουν αμάσητη.

Μέσα στις σελίδες του καταλόγου της έκθεσης ο προχριστιανικός κόσμος, και κυρίως ο ελληνικός, χαρακτηρίζεται ως «παγανιστικός». Ένας όρος που εάν και χρησιμοποιείται κατά κόρον ακόμα και από αυτούς τους ακαδημαϊκούς, δεν παύει να είναι προσβλητικός για τους Έλληνες προγόνους μας. Ο όρος αυτός που προέρχεται από την λατινική λέξη «paganus» και σημαίνει τον άξεστο χωρικό, χρησιμοποιήθηκε από τους λατινόφωνους χριστιανούς του 5ου αιώνα για να μειώσουν του κάτοικους της υπαίθρου που κρατούσαν ακόμα τις προχριστιανικές τους παραδόσεις. Στην συνέχεια χαρακτήρισαν «παγανιστικό» ολόκληρο τον ευρωπαϊκό προχριστιανικό κόσμο, για να τον απαξιώσουν. Αυτός ο όρος χρησιμοποιείται λοιπόν και από τους συγγραφείς του καταλόγου της έκθεσης, για να χαρακτηρίσει και τον Ελληνικό Πολιτισμό. «Άξεστοι χωριάτες» λοιπόν ο Σωκράτης και ο Πλάτωνας, ο Αριστοτέλης και ο Επίκουρος, ο Δημόκριτος, ο Ηράκλειτος και ο Ερατοσθένης. «Άξεστοι χωριάτες» και οι μεγάλοι μας τραγικοί. «Άξεστοι χωριάτες» οι αρχιτέκτονες και οι κτίστες του Παρθενώνα και τόσοι άλλοι που δημιούργησαν το θαύμα του Ελληνισμού, του πολιτισμού που κόσμησε, δίδαξε και ακόμα διδάσκει θετικά την ανθρωπότητα. Για τους χριστιανοαναθρεμένους όμως διοργανωτές της έκθεσης, αυτός ο πολιτισμός είναι «παγανιστικός». Θα πρέπει ίσως κάποτε να μας εξηγήσουν αυτό το οξύμωρο.

Αφού απαξιώνουν λοιπόν πρώτα τον Ελληνικό Πολιτισμό, στην συνέχεια επιδίδονται σε μια άθλια προπαγάνδα που, ούτε λίγο ούτε πολύ, προσπαθεί να αποκρύψει την μισαλλοδοξία που επέδειξαν οι χριστιανοί από την στιγμή που απέκτησαν πολιτική εξουσία χάρη στους αυτοκράτορες της Νέας Ρώμης του Βοσπόρου. Σαν δήθεν έργο ολίγων φανατικών ή σαν μεμονωμένες περιπτώσεις μας παρουσιάζουν λοιπόν οι διοργανωτές της έκθεσης τις καταστροφές τόσων και τόσων μνημείων του Ελληνικού κόσμου, αλλά και τις θηριωδίες εναντίον των τελευταίων υπερασπιστών του. Και εδώ ακριβώς ψεύδονται θρασύτατα και συνειδητά!

Μια απαρίθμηση των κατεστραμμένων ναών στον ελλαδικό αλλά και τον ευρύτερο μεσογειακό χώρο, αποδεικνύει περίτρανα ότι μόνο μεμονωμένα περιστατικά δεν ήσαν αυτά. Οι Δελφοί, η Ολυμπία, η Ελευσίνα, αλλά και ακόμα αυτός ο ίδιος ο Παρθενώνας, φέρουν τα σημάδια της μισαλλοδοξίας των οπαδών της θρησκείας της «αγάπης». Ήσαν όμως αυτές οι καταστροφές το έργο «ολίγων φανατικών»; Σίγουρα όχι, εκτός και εάν σε αυτούς του «ολίγους» συμπεριλαμβάνονται για παράδειγμα ο Ιωάννης Χρυσόστομος που όπως μας λέει ο χριστιανός Θεοδώρητος στη «Εκκλησιαστική Ιστορία» του, μάζευε λεφτά από πλούσιες χριστιανές και τα

έδινε σε μονάρχους για να καταστρέφουν ναούς των «ειδώλων».

Στους «ολίγους» περιλαμβάνονται βεβαίως και ο επίσκοπος Αλεξανδρείας Θεόφιλος, που κατέστρεψε το Σεράπειο, ο επίσκοπος Γάζης Πορφύριος, που με την χορηγία του θρησκόληπτου αυτοκράτορα Αρκάδιου και της φανατικής χριστιανής συζύγου του κατέστρεψε όλους τους ελληνικούς ναούς των περιοχών που εξουσίαζε όπως μας εξιστορεί με μεγάλο θαυμασμό ο Μάρκος Διάκονος που υπήρξε και αυτόπτης μάρτυς. «Μεμονωμένα περιστατικά» ήσαν τα δεκάδες αυτοκρατορικά έδικτα για το κλείσιμο και την καταστροφή των ελληνικών ναών από την εποχή των διαδόχων του Κωνσταντίνου και μετά. Θα μπορούσαμε να γεμίσουμε τόμους με τον κατάλογο των χριστιανικών «ανδραγαθημάτων» μόνο και μόνο από τα κείμενα όπου καυχιόνται για το καταστροφικό τους έργο. Σε καμία περίπτωση λοιπόν δεν έχουμε να κάνουμε με «μεμονωμένες περιπτώσεις» όπως προσπαθούν να μας πείσουν οι υπεύθυνοι διοργανωτές.

Το άλλο ύπουλο συμπέρασμα που επιχειρούν να περάσουν μέσω των κειμένων του κατάλογου της έκθεσης, είναι το ότι μετά την επιβολή του χριστιανισμού, δεν επήλθε μια σκοτεινή περίοδος για την ανθρωπότητα (η σκοτεινότερη σε όλη την γνωστή Ιστορία), αλλά απλώς μια «αλλαγή», η οποία δεν ήταν και απαραίτητα χειρότερη! Μας λένε επίσης ότι ο Χριστιανισμός επικράτησε γιατί οι άλλες θρησκείες της εποχής είχαν τάχα χρεοκοπήσει πνευματικά και η αλλαγή ήταν αναπόφευκτη! Εξισώνουν λοιπόν έναν κόσμο ανοικτό σε νέες ιδέες, που παρήγαγε σκέψη, και είχε να επιδείξει επιτεύγματα στην Ιατρική, στα Μαθηματικά, στην Αστρονομία και σε τόσες άλλες επιστήμες, συμπεριλαμβανομένης και της Φιλοσοφίας που με την οντολογία της καθοδηγούσε την ελληνική θρησκεία, με τον βυζαντινό σκοταδισμό που ακολούθησε. Έναν πολιτισμό που επί χίλια χρόνια δεν παρήγαγε ούτε ένα έργο επιστημονικό ή φιλοσοφικό που να βοήθησε την ανθρωπότητα να προχωρήσει μπροστά. Εκτός εάν κάτι τέτοιο θεωρήσουμε τις ομφαλοσκοπήσεις περί του εάν ο Πατέρας Γιαχβέ και ο υιός του Γιεσούα είναι «ομοούσιοι» ή «ομοιούσιοι». Ένα θέμα για το οποίο έγραψαν τόμους ολόκληρους και σφαγιάστηκαν για τουλάχιστον δυο αιώνες μέχρι να επικρατήσουν στην Ανατολή οι λεγόμενοι «ορθόδοξοι».

Για όλους εμάς που εδώ και χρόνια υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα μας να θεωρούμε τους εαυτούς μας συνεχιστές της ΕΘΝΙΚΗΣ μας παράδοσης, δηλαδή της παράδοσης των Ελλήνων προγόνων μας, και βλέπουμε ξεκάθαρα την χριστιανική μισαλλοδοξία έναντι οποιουδήποτε ελληνικού στοιχείου δεν μπορούν να οικειοποιηθούν, η έκθεση στο «Ωνάσειο» και τα μηνύματα που προσπαθεί να περάσει δεν είναι κάτι που μας προξενεί έκπληξη. Αντιθέτως το βιώνουμε καθημερινά μέσα από την συνεχή απόπειρα του δικτατορεύοντος θρησκευτικού κατεστημένου και στην Ελλάδα αλλά και στις μεγάλες ελληνικές κοινότητες του εξωτερικού να περάσει στους υποτελείς του το παραμύθι της απλής μεταστροφής στον Χριστιανισμό ως μιας δήθεν φυσικής ιστορικής εξέλιξης. Εκεί όμως που λέγαμε ότι δεν μπορούν να ξεπέσουν οι Ρωμιοί ακόμα χαμηλότερα εκεί δεχθήκαμε την έκπληξη όταν μάθαμε τις δηλώσεις τόσο των διευθυντών του «Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου» Νίκου Καλτσά και του «Μουσείου Μπενάκη» Αγγέλου Δεληβορριά στην εφημερίδα «Τα Νέα», αλλά και του εκτελεστικού διευθυντή του «Ιδρύματος Ωνάση» Λουκά Τζίλα στην ομογενειακή ιστοσελίδα «Greek News Online». Και οι τρεις αναφέρονται στο κεφάλι αγάλματος της Θεάς Αφροδίτης (το υπόλοιπο του αγάλματος δεν σώθηκε) που φέρει στο μέτωπο χαραγμένο το σήμα του σταυρού αλλά και έχει εμφανή τα σημάδια των κτυπημάτων που δέχθηκε από τους οπαδούς της θρησκείας της «αγάπης» και που φιλοξενείται στην έκθεση. Και οι τρεις τους, χωρίς ίχνος ντροπής, λένε ότι με το να της σπάσουν την μύτη και να χαράξουν τον σταυρό, οι χριστιανοί την «εξάγνισαν» και την έκαναν δικιά τους! Θα θέλαμε να ξέραμε εάν θα πρέπει λοιπόν με το ίδιο σκεπτικό να ευχαριστήσουν τους Τούρκους που «εξάγνισαν» την λεγόμενη Άγια Σοφία στην Κωνσταντινούπολη και την έκαναν τζαμί, ασβεστώνοντας και τις εικόνες. Ή μήπως και τους ταλιμπάν του Αφγανιστάν που «εξάγνισαν» τα γιγάντια αγάλματα του Βούδα, καταστρέφοντας τα με βολές από τεθωρακισμένα.

Το μέγεθος της γελοιότητας αυτών των ανθρώπων που έχουν και περίοπτες θέσεις κύρους στην νεοελληνική κοινωνία ξεπέρασε κάθε επιτρεπτό όριο και από απλώς γραφικοί ή συμβιβασμένοι κατάντησαν επικίνδυνοι, εφόσον ούτε λίγο ούτε πολύ παρουσιάζουν την μονοθεϊστική μισαλλοδοξία και εγκληματικότητα σαν αγαθοεργία και μας αναγκάζουν να τους στηλιτεύσουμε έως τέτοιους.

Οι υπεύθυνοι της έκθεσης στο «Ωνάσειο» επέλεξαν να ανοίξουν τον πρόλογο του κατάλογου με το ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη «Ιερεύς του Σεραπίου». Προφανώς δεν κατάλαβαν προς τα που στόχευε την ειρωνεία του ο ποιητής. Εμείς, για να μην τους μπερδέψουμε με δύσκολες, καβαφικού τύπου ειρωνείες, θα κλείσουμε με ένα ποίημα του επίσης Αλεξανδρινού Παλλαδά, που έγραψε τον 5ο αιώνα και βίωσε ο ίδιος αυτήν την τόσο «ομαλή» μετάβαση.

*«Ἄρα μή θανόντες τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορὰ πεπτωκότες,
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τόν βίον;
ἢ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκός;»*

που στη νεοελληνική αποδίδεται:

*«Μήπως αφού δεν πεθάναμε, πιστεύουμε απλώς ότι ζούμε,
εμείς οι Έλληνες, που σε συμφορὰ ἔχομε περιπέσει,
νομίζοντας ότι αυτά που ζούμε δεν συμβαίνουν στ' αλήθεια;
Ἢ μήπως ζούμε επειδή η ίδια η ζωή ἔχει πεθάνει;».*

Από την Γραμματεία του Υπάτου Συμβουλίου Ελλήνων Εθνικών Αμερικής,
21/12/2011

Για πληροφορίες επικοινωνήστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@ysee.us ή στο
τηλ. (718) 666-7097